

Lekcja 11

15 grudnia

Jedność w wielbieniu Boga

Tekst biblijny: Ap 4,8-11.

Cel lekcji:

Poznanie: Zdefiniowanie prawdziwego nabożeństwa i jego roli w wielkim boju między Bogiem a szatanem.

Odczucie: Wdzięczność dla Boga za to, kim jest, i czego dokonał dla nas.

Działanie: Oddawanie czci Bogu sercem i umysłem.

Plan nauczania

I. Poznanie: Prawdziwe nabożeństwo.

- A. Co oznacza słowo „nabożeństwo”? Jakie działania mogą być częścią nabożeństwa?
- B. Jak możemy odróżnić prawdziwe oddawanie czci Bogu od fałszywego kultu?
- C. Jak możemy się upewnić, że Bóg jest w centrum naszego nabożeństwa?
- D. Jaką rolę odgrywa nabożeństwo w każdym z przesłań trójjanielskiego poselstwa?

II. Odczucie: Wielkość Boga.

- A. Jaki aspekt charakteru Boga ma dla ciebie największe znaczenie? Który z nich najbardziej przemawia do ciebie w twojej obecnej sytuacji?
- B. Jakie uczucia i emocje przychodzą ci na myśl, kiedy myślisz o tym, co Bóg uczynił dla ciebie?

III. Działanie: Reagowanie całą naszą istotą.

- A. Czym różni się oddawanie czci Bogu sercem od oddawania Mu czci umysłem?
- B. Jak te dwa aspekty nabożeństwa działają w praktyce?
- C. Jak możemy wywyższać Boga, skoro jest On Najwyższy i nie możemy Go uczynić wyższym? Co wywyższamy tak naprawdę w naszym nabożeństwie?

Podsumowanie: Nabożeństwo obejmuje okazywanie czci i szacunku, jak również służenie i posłuszeństwo. Charakter i odkupieńcze działania Boga wymagają reakcji nabożeństwa od Jego stworzeń, kiedy razem uznają swoją zależność od Boga.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Ap 14,6-7.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Prawdziwe nabożeństwo jest serdeczną reakcją na to, kim jest Bóg i czego dokonał dla nas.

Tylko dla nauczyciela: Oddawanie czci jest zasadniczą kwestią w czasie końca. Tożsamość tego, komu oddajemy cześć, decyduje o naszej lojalności. Rozpoczynając lekcję podkreśl znaczenie poprawnej identyfikacji tego, komu oddajemy cześć.

Wstępna dyskusja: Pewnego letniego dnia Jurek postanowił wybrać się na grzyby rosnące w obfitości w lesie w pobliżu jego domu. Znał się na zbieraniu grzybów i wiedział, jak odróżniać grzyby jadalne od niejadalnych i trujących. Szybko znalazł sporą kolonię grzybów, które wyglądały na jadalne i zebrał je, by usmażyć je na kolację. Zamierzał w domu sprawdzić przy pomocy atlasu grzybów, jaki to gatunek, ale ponieważ spieszył się na wieczorne spotkanie, uznał, że grzyby na pewno są jadalne, więc szybko usmażył je i zjadł. Jednak okazało się, że popełnił fatalny błąd. Grzyby, które wydawały mu się jadalne, w rzeczywistości były trujące - zawierały substancję powodującą ciężkie uszkodzenie wątroby i w konsekwencji śmierć. Osiem godzin później Jurek zaczął wymiotować, a po badaniach w szpitalu okazało się, że ma poważnie uszkodzoną wątrobę i nerki. Choć Jurek przeżył, to jednak do końca życia będzie musiał znosić skutki błędu, którego o mały włos nie przypłacił śmiercią.

Apostoł Jan ostrzega nas, iż powinniśmy być bardzo ostrożni w identyfikacji tego, komu oddajemy cześć. Bóg jest jedynym, kogo powinniśmy czcić, a nasze nabożeństwo powinno wyrażać naszą lojalność wobec Niego.

Pytania do dyskusji: Dlaczego Jurek miał trudności z odróżnieniem trujących grzybów od jadalnych? Co mogłoby mu pomóc je rozpoznać? Jak twoja odpowiedź na te pytania pomaga ci przemyśleć sposób rozróżniania między prawdziwym i fałszywym oddawaniem czci Bogu?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Ta część lekcji służy zbadaniu natury nabożeństwa i jego roli w wielkim boju. Podkreśl, że zrozumienie tego, czym jest prawdziwe nabożeństwo, jest niezbędne, by uniknąć zwiedzeń szatana zmierzających do wciągnięcia nas w fałszywy kult. Nie pozwól, by uczestnicy lekcji wdali się w dyskusję na temat stulcu nabożeństwa i ich osobistych upodobań w tej kwestii.

Komentarz biblijny

I. Natura nabożeństwa (przeczytaj Ap 4,8-11).

W *Biblii* szereg hebrajskich i geckich słów opisuje różne aspekty nabożeństwa i oddawania czci Bogu. Hebrajskie słowa dotyczące nabożeństwa podkreślają cześć, szacunek i poważanie skupiając się na czynnościach takich jak oddawanie pokłonu, upadanie na ziemię czy korzenie się w inny sposób przed Bogiem. Jednak nabożeństwo w *Starym Testamencie* nie

ogranicza się do fizycznych gestów. Obejmuje także koncepcje posłuszeństwa i służby demonstrujące realność nabożeństwa. Izajasz wyraźnie wskazuje, że same gesty nabożeństwa bez realnego posłuszeństwa nie są w ogóle nabożeństwem (Iz 1,10-17; Iz 58).

W *Nowym Testamencie* znajdujemy także szereg słów mogących oznaczać oddawanie pokłonu, okazywanie szacunku, wyrażanie czci i poświęcenia oraz służenie. Najczęściej używanym słowem w *Nowym Testamencie* w kontekście oddawania czci Bogu jest słowo *proskyneô*, które dosłownie oznacza „całować ku [komuś]”. Przymuszcza ono zwyczaj okazywania szacunku królowi czy władcy przez pokłonienie się mu i ucałowanie jego stóp, co jest gestem wyrażającym zależność i poddanie osobie posiadającej władzę (zob. William F. Arndt, F. Wilbur Gingrich, Frederick W. Danker i Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, Chicago 2000, s. 882). Używając tego słowa w opisie oddawania czci Bogu możemy sugerujemy, że chodzi o coś więcej niż tylko fizyczny gest pocałunku czy pokłon. Oddawanie czci Bogu to uznanie Jego wielkości i majestatu, zrozumienie, że jest On Stwórcą, a my stworzeniami oraz przyznanie się do swojej niegodności, bezradności i zupełnej zależności od Niego. Takie wyznanie wiąże się także z gotowością przyjęcia panowania Boga nad nami.

Prawdziwe nabożeństwo ma kilka ważnych cech. Po pierwsze i najważniejsze, jest nakierowane na Boga i tylko na Niego (Pwt 6,13; Mt 4,10). Po drugie, nigdy nie jest narzucone siłą. Jest to spontaniczna reakcja na charakter Boga i Jego odkupieńcze dokonania dla nas. Zaczyna się ona w sercu, a nie w cudzych oczekiwaniach. Po trzecie, nabożeństwo nie jest jedynie zajęciem zaplanowanym na sobotnie przedpołudnie, ale jest stylem życia. Mamy żyć i oddychać w reakcji na to, co Bóg uczynił dla nas. Istoty w tronowej sali w niebie przedstawione w Ap 4 czczą Boga dniem i nocą, nieustannie. Choć takie intensywne nabożeństwo nie jest możliwe w naszym ziemskim życiu, to jednak obraz ten podkreśla to, że każde nasze słowo i czyn powinny przynosić chwałę Bogu.

Prawdziwe nabożeństwo ma potencjał jednoczenia nas jak nic innego. Kiedy skupiamy nasze życie na oddawaniu czci Temu, który jest w centrum naszej wiary, nie będziemy zwracali zbyt wielkiej uwagi na to, co nas dzieli. Czy to w osobistym nabożeństwie, czy we wspólnocie będziemy oddawali chwałę Bogu. Tak więc nabożeństwo daje nam okazję do uznania, że jesteśmy częścią czegoś, co nas przerasta. Jednocześnie nabożeństwo przypomina nam o naszej zależności od Boga. Pycha i zazdrość, które przyczyniają się do braku harmonii, znikają, kiedy uznajemy, że wszyscy jesteśmy stworzeniami zależnymi od Boga.

Do rozważenia: W jakim sensie posłuszeństwo można uważać za element nabożeństwa? Jak wygląda życie będące nabożeństwem?

II. Oddawanie czci a wielki bój (przeczytaj Ap 14,6-12).

Znaczenie zrozumienia sensu prawdziwego nabożeństwa jest podkreślone przez centralną rolę, jaką nabożeństwo odkrywa w przesłaniach trzech aniołów i w szerszym kontekście wielkiego boju między Bogiem a szatanem. Wielki bój rozpoczął się od buntu szatana w niebie spowodowanego jego pełnym pychy pragnieniem zrównania się z Bogiem (Iz 14,14). Wszechświatowy bój trwa, a jego sednem jest wyzwanie rzucone charakterowi samego Boga. Bóg objawia więc swój charakter okazując swoją miłość i łaskę, które domagają się odpowiedzi w postaci nabożeństwa, natomiast szatan usiłuje podstępem skierować cześć stworzenia na samego siebie. Szatan usiłuje odciągać uwagę stworzenia od Boga ustanawiając fałszywy system kultu. Przesłanie pierwszego anioła przypomina nam, że jedynie Bóg zasługuje na boską cześć, gdyż jest Stwórcą wszechświata. Świętowanie szabatu, siódmego dnia tygodnia, który Bóg uświęcił, jest aktem nabożeństwa i posłuszeństwa wobec Niego. Jednak ograniczanie nabożeństwa jedynie do siódmego dnia tygodnia byłoby rozminięciem się z tym, co wynika

z przesłania pierwszego anioła. Oddawanie czci Stwórcy jest właściwe nie tylko w dniu, który On specjalnie w tym celu ustanowił, ale jest możliwe i konieczne także przez poszanowanie Jego stworzenia w każdym innym dniu tygodnia. Nie sposób prawdziwie czcić Stwórcy, jeśli niszczy się i źle traktuje Jego stworzenie. Wreszcie w przesłaniu trzeciego anioła widzimy, że wybór niewłaściwego kultu ostatecznie prowadzi do śmierci, podczas gdy wybranie Boga prowadzi do życia. Ponieważ Bóg jest Stwórcą i Podtrzymującym życie, nie należy się dziwić powyższej alternatywie. Kiedy odłączamy się od Źródła życia, czeka nas tylko śmierć.

Do rozważenia: Dlaczego oddawanie czci odgrywa tak istotną rolę w przesłaniach trzech aniołów? Jak możesz się upewnić, że czcisz Stwórcę i nie wpadasz w pułapkę fałszywych szatańskich kultów? W jaki sposób przesłania trzech aniołów prowadzą nas ku jedności?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Często ograniczamy zakres nabożeństwa do tego, co dzieje się w sobotnie przedpołudnie w domu modlitwy. Jednak pojęcie nabożeństwa ma o wiele szersze znaczenie. Pomóż uczestnikom lekcji zbadać szersze wymiary nabożeństwa.

Pytania do zastosowania

1. Nabożeństwo to znacznie więcej niż śpiewanie pieśni i oficjalne modlitwy. Dlaczego rzadko myślimy o nabożeństwie i oddawaniu czci Bogu inaczej jak w kontekście sobotnich nabożeństw i innych „religijnych” spotkań?

2. Dlaczego niektórzy ludzie nie dostrzegają sensu w nabożeństwie? Jak przekłada się to na ich życie w powszednie dni tygodnia?

3. Jak możemy uczynić cały nasz styl życia ciągłym nabożeństwem?

4. Czy twój udział w oficjalnych nabożeństwach wynika z reakcji twojego serca na to, czego Bóg dokonał dla ciebie?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Zostaliśmy powołani, by czcić Boga, który nas stworzył i odkupił. Poniższe zadania mają na celu pomóc uczestnikom lekcji skupić się na Bogu, który jest w centrum naszego nabożeństwa.

Zadania

1. Przygotuj recytację lub czytanie z podziałem na role pomagające uczestnikom nabożeństwa skupić uwagę na różnych aspektach charakteru Boga.

2. Zaplanuj wieczór modlitewny. Ułóż program tak, by uczestnicy skupili się na modlitwie przez większość wieczoru i w różnych formach.

3. Posłuchaj pieśni, która wywyższa wielkość i majestat Boga. Następnie módl się, by Bóg pomógł ci doświadczyć piękna Jego charakteru w nowy sposób.

4. Przedstaw uczestnikom lekcji szereg użytecznych narzędzi i przedmiotów, którymi posługujesz się na co dzień w domu. Poproś, by porównali pomoc, jaką otrzymujemy od Boga, do tych narzędzi i przedmiotów codziennego użytku. Następnie dziękujcie Bogu za to, że pomaga wam pamiętać o Jego dobroci i innych ważnych wymiarach Jego natury i charakteru.